

Llig el text:

Una rabosa espavilada

Una vegada, la rabosa anava amb la gasela al bosc a buscar alguna cosa per menjar i van arribar a un arbre mig mort. La rabosa va explicar a la gasela que era ple de mel i que en podien menjar tanta com volgueren, perquè era seua.

L'únic que havien de fer era espantar les abelles que hi treballaven: amb la palla dels voltants van fer una foguera i, amb el fum, les abelles se'n van anar ràpidament per por d'ofegar-se. La rabosa i la gasela es van afartar d'allò més, fins que hi va passar un lleó.

–Què feu ací, menjant-vos la meua mel?

La gasela, que no sabia que la rabosa l'havia enganyada, li va preguntar:

–Què podem fer ara?

–Jo m'amagaré a la palla que queda per preparar-li un parany, i tu fes-lo fugir amb el fum de la foguera –li contestà la rabosa. Però el lleó va saltar per damunt la palla encesa, va atrapar la gasela i la va devorar mentre la rabosa s'escapava.

El lleó la va buscar durant molts dies, fins que finalment va trobar el seu cau. Era buit, i va decidir esperar-la amagat a dins, per donar-li el càstig merescut. Quan va tornar la rabosa espavilada, va dir:

–Bon dia caseta meua, ja he tornat! Què passa que no contestes per donar-me la benvinguda?

El lleó va caure a la trampa i, perquè la rabosa no sospitara, va respondre afinant bé la veu:

–Bon dia! Bon dia!

I així la rabosa va saber que l'esperava el lleó, i es va afanyar a dir:

–Des de quan, lleó, una casa parla?

I va arrancar a córrer tan ràpidament que el lleó no la va poder atrapar. Va córrer i córrer fins que la set la va fer parar per beure aigua d'un pou. Es va enfilem al poal que hi havia a la corda i es va deixar caure fins a arribar a l'aigua. En va beure fins que no va poder més, sense pensar com s'ho havia de fer per a pujar. Llavors va vore que una hiena l'observava atentament des de la boca del pou. I la hiena li va preguntar:

–Què fas ací, germana rabosa?

–M'acabe de menjar un bon tros de mantega. Encara en queda molta, però estic tan farta que no puc més. La vols tu?

La hiena va mirar avall i va vore que damunt l'aigua surava una cosa grega redona (que en realitat era el reflex de la lluna), i li va preguntar com podia baixar.

–És molt fàcil! Enfila't al poal que hi ha a l'altre cap de la corda.

I la hiena es va enfilem al poal sense pensar-s'ho gens, de manera que, pel contrapés, la rabosa va poder pujar sense fer cap esforç. Quan va ser dalt, va abandonar el poal d'un salt i va deixar la hiena dins el pou. Que s'espavilara per trobar la manera d'eixir-ne!

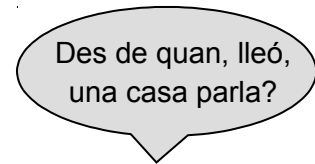
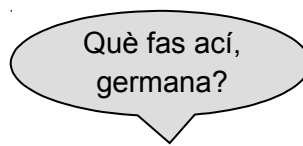
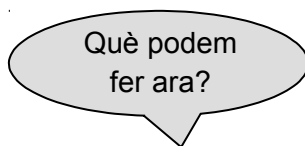
En vore com era d'espavilada, el lleó va decidir fer-se amic de la rabosa i li va proposar que, d'aleshores en avant, anaren a caçar junts.

1. Explica la proposta que fa la rabosa a cada un dels altres animals.

2. Marca. Com era la rabosa?

- astuta generosa mentidera sincera

3. Indica quin personatge diu cada una d'aquestes frases.

4. Marca quina oració resumeix millor el significat global del conte.

- Amb bona voluntat s'aconsegueixen moltes coses.
 Per a tindre amics, cal ser tan astut com una rabosa.
 En aquest món sobreviuen els espavilats.
 La unió fa la força.

5. Marca si és un enunciat (E) o una oració:

La iaia m'ha preguntat que vull per dinar. ____ Mmm, què difícil! ____ M'agraden tantes coses... ____ Macarrons? ____ Pollastre al forn? ____ O una bona paella? ____ No, ja ho sé! ____ Li demanaré llentilles! ____ La iaia les fa amb verdura, xoriço i pernil. ____ Boníssimes!

6. Llig el text i encercla els neologismes que hi trobes:

Una excursió desaprofitada

Els pares i jo vam visitar ahir la cova dels Bous. Té unes pintures rupestres molt boniques. Però el pare no parava de queixar-se: que si no li quedava bateria a l'MP4, que si no podia xatejar amb els amics, que si tanta humitat li faria malbé els microxips de la tauleta tàctil que duïa a la motxilla... No li agradà gens l'excursió! Si el traus dels videojocs, mon pare ja no sap divertir-se. I, és clar, una cova sense connexió a Internet li va semblar molt avorrida!

7. Subratlla de roig el subjecte i de blau el predicat, encercla el nucli del subjecte i el predicat i analitza el subjecte dient també si és lèxic o gramatical:

- Els germans de Maria van al parc tots els dies.

- Núria té una motxilla nova amb rodes.

- Arribarem molt tard a casa.

8. Copia cada grup nominal davall la regla corresponent:

l'aranya • la universitat • el iogurt • la erra • l'home • d'aigua • la història • la hiena •
de huit

- El, la i de s'apostrofen generalment davant de paraules que comencen en vocal o en **h**.
-

- Ni **el** ni **la** ni **de** s'apostrofen davant de paraules que comencen en **i**, **hi**, **u**, **hu** quan aquestes fan de consonant i no de vocal.
-

- **La** tampoc s'apostrofa davant de paraules que comencen en **i**, **hi**, **u**, **hu** à tones ni davant del nom de les lletres. En aquest últim cas, tampoc s'apostrofa la preposició **de**.
-